

ಬುದ್ಧಿವಂತ ನಾಯಿ

■ ಅಜುಂನ ಮಯ್ಯ ಎಸ್. ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ

ಕಾಡೊಂದರಲ್ಲಿ ಹುಲಿ, ಸಿಂಹಗಳು ತಂಬಾ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ವಲಸೆ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಆನೆಯ ನೇತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಭಯಿವಲ್ಲದೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾಡಿನ ಪಕ್ಕದಾರಿನ ಮನವ್ಯರು ಆಗಾಗ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವು ಸುಖಿ ಜೀವಿಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಆ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತ ನಾಯಿಯಿತ್ತು. ಅದು ಯಾವತ್ತೂ, ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅದರೆ ತನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಚ್ಚದೇ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿನ್ನೂ ಬೇಗ ನಂಬಬೇ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹರೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವರಜೊತೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಉರಿನ ಕಾವಲುಗಾರಿಗಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಗೂರುಹಿಂಬ ಎಂದೇ ಜನ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನವ್ಯರು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಶೇಷ ಶಕ್ತಿಯೂ ಆ ನಾಯಿಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಬೇಗನೇ ಮನವ್ಯನ ಸ್ವಾರ್ಥ ಬುದ್ಧಿ, ದುಪ್ಪತ್ವನವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥವರು ಹತ್ತಿರ ಬಂದರೆ ಗುರ್ತಾ ಎಂದು ಮೇಲೆ ವಚ್ಚಿರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ನಾಲ್ಕೆ ದು ಮಂದಿಗೆ ಈ ನಾಯಿ ಕಚ್ಚದೇ ತಡ ಅದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದೆ ಎಂದು

ಜನ ಸುಧಿಯನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಿದರು. ಉರಿನ ಕೆಲ ಯುವಕರು ದೊಡ್ಡೆ ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ಸಾಯಿಸಲು ಹೋರಬೇರು. ಇದರಿಂದ ಹೆದರಿದ ನಾಯಿ ಹೇಗೇರೆ ಮನವ್ಯರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಉರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬೆಂದಿತು. ಓಡಿ ಓಡಿ ಸುಸ್ವಾದ ಅದು ಉರಿನ ಜನರ ಸಹವಾಸವೇ ಬೇಡ, ಅವರ ನೀಚೆ ಬುದ್ಧಿಯೆಂದು ತಾನೇ ಒಂದು ತೀವ್ರಾನಕೆ ಬಂತು.

ಜನ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಬಂದಾಗ ನಾಯಿ ಅವರ ಮೇಲೆರಿಗಿ ಮನಬಂದತೆ ಕಚ್ಚಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಮೌದಲು ಹೆದರಿದ ಜನರ ನಂತರ ತಿರುಗಿಬ್ಬಿದ್ದ ನಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿದಾಳಿ ಮಾಡಿದರು. ಹೆದರಿದ ನಾಯಿ ಅವರನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕಚ್ಚತೊಡಗಿತು. ಈ ಗಲಾಚೆಯ ಸದ್ಗು ಕೆಳಿ ಓಡಿ ಬಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ವಿಷಯ ಏನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ತಕ್ಕಣ ರಾಜನಾದ ಅನೆ ಬೇಗೆಗಾರರನ್ನು ತುಳಿದು ಹಾಕಿತು.

ಬುದ್ಧಿವಂತ ನಾಯಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಲೇಕ್ಕಿಸದೆ ಕಾಡ ಜೀವಿಗಳ ರಕ್ಕತೆಗಾಗಿ ನಿಯಿತಿದ್ದರಿಂದ ರಾಜ ನಾಯಿಯನ್ನು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ದಂಡನಾಯಕ ಎಂದು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅನೆಯ ನಾಯಿ ಕಚ್ಚದಲ್ಲಿ, ನಾಯಿಯ ರಕ್ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಳಿದವು.